

Česko-lužický věstník

Ročník XVII
Číslo 2/ únor 2007

Benedikt Dyrlich

Słowo ze zaka

Štož won dyrbi won
tež słowo ze zaka
w zaku so słowo zadusy
abo zatepi hdyž so zak płoka

Won potajkim ze słowom
z miłosćiwym pokojacym słowom
won z wótrym słowom Pegasusow:
won z řeču kałatej
won ze słowiskom hejatym
(Njeh je žiwy Čišinski!)
won ze słowom wohniwym
(Njeh nas bolostnje zapali!)

Won potajkim ze zaka
do rukow z wótrym słowom
nutř z nim do hubow a do hłowow
nutř do našich wutrobow
(Njeh wutroba tež rozleći!)

W zaku móže wostać
słowo kaž mjedowy plac

Slovo z kapsy

Chce se prodrat na vzduch
slovo z kapsy ven
v kapse slovo zadusí se
nebo utopí se při praní

Každopádně ven se slovem
i s laskavě konejšivým slovem
ven i s ostře vzletným Pegasovým:
ven s úderným slovem
ven s tím neústupným
(Ať žije Čišinski!)
ven s ohnivým slovem
(Ať nás rozhoří!)

Každopádně z kapsy ven
do rukou to slovo dostat
rovnou do úst do palice
do všech našich srdcí
(Až do srdce dokud bije!)

V kapse může zůstat
slovo medem pomazané

S přihlédnutím k německému znění básně z antologie Santera pantera (2003) přeložil Václav Daněk.

SERBSKE NALĚČO 2006 A VÝSTAVA SERBJA W NĚMSKEJ

Radek Čermák

Stejně jako v roce 2005 proběhl i třetí ročník tohoto lužickosrbského „festivalu“ ve spolupráci s větším (a především silnějším) partnerem, který lépe nese organizační břemeno. Tentokrát to bylo Podhorácké muzeum v Předklášteří u Brna. (Tato obec, tvořící souměstí s městem Tišnovem, se nachází na trati z Havlíčkova Brodu do Brna.) Muzeum je součástí areálu kláštera cisterciáček Porta Coeli, jehož dějiny jsou výrazně spojeny s Lužicí. V roce 1901 zde byl totiž klášterní život obnoven jeptíškami z kláštera Mařídolu (Marienthal) v hornolužickém Wostrowci/Ostritz, z nichž velkou většinu tvořily Lužické Srбки. Následovali hospodářští úředníci a učitelky. Po komunistickém převratu těsně před internací sestry formálně vystoupily z řádu a nemohly proto být internovány jako všechny ostatní řeholnice. Pracovaly zde po celá léta u družstevních krav. Poslední Srbka, bývalá abatýše Annuntiata Bělkec sice zemřela v roce 2003, avšak vztahy s klášterem Marijina Hvězda v Pančicích a rózantskou obcí jsou stále živé. Dějinám kláštera se věnovala výstava ke stému výročí obnovení řeholního života v roce 2001.

V dnešní době je hlavní osobou s kontakty v Lužici místní farář Msgre. Josef Šindar, „tajný lužickosrbský konzul v Tišnově“, jak jej označil tišnovský starosta. Často a rád mluví o duchovní síle lužickosrbského národa a pořádá i několik zájezdů do Lužice.

Díky němu panuje v těchto končinách o Lužici značné povědomí. Nakonec není divu, že pracovnice místního muzea paní Irena

Josef Šindar se svým příspěvkem na konferenci.

Ochrymčuková přišla s myšlenkou lužickosrbské výstavy, jejíž projekt představila na valné hromadě Společnosti přátel Lužice. Stala se pak její kurátorkou. Výstava byla zkrácenou českou verzí prezentace Serbja v Němskej doplněnou o údaje o česko-lužických vztazích. Lužickosrbské podklady zabezpečila Nadace lužickosrbského národa a Lužickosrbské muzeum, SPL poskytla poradenskou, překladatelskou a tlumočnickou pomoc. Svůj podíl mají i další instituce a osoby. Většinu věcí si ale muzeum dokázalo zajistit ve vlastní režii. Výstava trvala od 28. května do 25. září. Kolem výstavy proběhla řada akcí podobně jako v roce 2005.

Prvním podnikem byla pochopitelně vernisáž, na níž promluvil více osobností regionálního života. Hlavní projev měl ředitel Nadace Marko Suchy a paní kurátorka. O hudební produkci se postarali žáci místní základní umělecké školy. Marko Suchy shrnul česko-lužické vztahy od knížky Dervana až po druhou světovou válku, Dr. Ochrymčuková pak promluvila o obdivu místních k Lužici a její živé kultuře: „*Není to zdaleka jen záležitost burcujících jednotlivců a institucí, kterých ovšem není málo, jedná se patrně o jakousi celkovou nepoddajnost. Vytvoření hodnoty národní kultury všech odvětví, základy pevně zakotvené v lidové kultuře a křesťanské víře, překračují hranice regionálnosti.*“ Svě vyjádření zakončila nevšední myšlenkou: „*Připadám si vždy nad nově otevřenou výstavou jako ten poutník z pohádky, který se ptá nad krásnou pannou: jak to bylo? Pannu tentokrát vyřezali řezbáři z velké části v Nadaci a v Lužickosrbském muzeu. Nové šaty v jasné barvě sluneční panně ušili všichni obětivi pracovníci našeho muzea jako vždy bez rozdílu pracovního zařazení. Ozdobili ji pomocníci sepsaní na úvodním panelu. Všem jim mnohokrát děkuji. Ale mluvit, mluvit ji naučí až sami návštěvníci a jejich zájem. Přejme výstavě, aby mluvila jasnou a naléhavou řečí. Aby se jejím prostřednictvím lidé dověděli, kdo jsou Lužičtí Srbové.*“

Autorská čtení Bena Budara

K datu vernisáže bylo posunuto i letošní lužickosrbské autorské čtení, na které jste byli zvyklí v době knižního veletrhu. To bylo pojata poněkud velkoryseji než v minulosti. Básník a redaktor dětského časopisu *Plomjo* Beno Budar četl z nově vydaného česko-srbského výboru *Nalěčo módriny/ Jaro modré*. Myšlenka na tuto knížku k autorovým šedesátinám vznikla po pražském večeru Svátku lužickosrbské poezie na konci roku 2004, kde básník našel zálibu ve víně s českým kolegou Václavem Daňkem a řekli si, že se vzájemně přeloží. U Daňkových textů došlo snad jen na *Sonátu rodné řeči*, na druhé straně Budar napsal Daňkovi báseň, za vše vypovídá verš „*z nim můžeš konje kradnýč*“.

Texty byly vybrány ze všech Budarových publikací. Václav Daněk a Milan Hrabal si potom z doslovného překladu do češtiny vybírali texty k přebásnění. Některé texty nakonec byly přeloženy dvakrát a pro zajímavost ponechány. Vždyť např. v textu *Náš kousek země* si každý přebásnitel vybral jiné rozuzlení. Vzhledem k píli, kterou nakonec všichni přispěvatelé projevili, kniha musela být seškrtnána na „pouhých“ 120 stran. Její nedílnou součástí jsou dvě prózy z knihy o starých lidech *Mjez nami prajene* (1989). Starý křížák (*Stary křížer*) v překladu Milana Hrabala a Franka Zeinara vypráví životní příběh Pawota Cyže-Wotrowského, dědečka Budarovy ženy Ludmily, který je zároveň obrazem strážní, jimiž Lužičané procházeli ve 20. století. Na tento příběh navazuje i drama Na křížerjach. Stráž u mrtvé (*Pusty wječor*) v překladu Zuzany Bláhové-Sklenářové je považována za Budarovu nejlepší prózu, snad proto, že je v ní kus loučení s vlastní matkou.

Vydání technicky zajišťovala obvyklá dvojice Vladimír Vyskočil fa. Koršach a Michal Kulhánek fa. Reprint. Ilustrace byly vybrány z katalogu malířky, léčitelky a básničky Hany Wićazowé. Finančně naši přílohu zajistil grant Ministerstva kultury ČR, platba za odbornou spolupráci SPL od Podhoráckého muzea v klášteře Porta Coeli, objednávka Městské knihovny Varnsdorf a odkoupení dvou desítek knih autorem.

Čtení proběhlo hned na třech místech. Nejdříve proběhla kratší prezentace na folklórním festivalu v Bílé Hlíně u Mladé Boleslavi, který organizuje každoročně místní odbor SPL (Jaromír Jermář, Lukáš Nedvěd a Šárka Bencová), přítomno bylo kolem tří set lidí.

Večer následovalo čtení v pražské Literární kavárně Řetězová (kolem 30 lidí), kde se knížka poprvé představila. Básník byl tak dojatý, že poprvé čtení doprovázel živým zpěvem. Knížka znamená hned několik premiér: rovněž přítomný Václav Daněk poprvé překládal z lužické srbštiny a další hlasitý čtenář Milan Hrabal poprvé překládal bez pomoci.

Třetí čtení tvořilo druhou část vernisáže lužickosrbské výstavy v Předklášteří (asi 50 lidí).

Vystoupení lužickosrbského souboru z Wudworu

Další akce spojená s výstavou proběhla až v sobotu 2. září. Bylo to vystoupení známého folklórního souboru z obce Wudwor. Nejdříve večer v tišnovském kině (zhruba 60 lidí), druhý den na mši a na otevřeném prostranství u kláštera (cca 200 lidí). Po sobotní večeri členy souboru uvítal místní soubor svým tancem a zpěvy. *Wudworski ansambl* funguje už po dvacet let a po celou dobu udržuje kontakty s Čechy, především na Mladoboleslavsku. Potěšitelné je, že tanečníci v krojích jsou sami mladí lidé, kteří tančují s chutí, ba dokonce se nezaměřují jen na místní tradici katolické Lužice, ale na scéně například předvedli i tance Slováků ve slovenských krojích.

Odborný seminář na sorabistické téma

K zakončení výstavy byl uspořádán odborný seminář *Lužičtí Srbové z různých úhlů pohledu* (zhruba 50 lidí). Nešlo však o nějaké obecné povídání, každý z referentů si našel po obecnějším úvodu konkrétní otázku, o které pojednal blíže. Tomuto počínání nepřihlíželi jen referenti, jak bývá někdy zvykem, ale i místní zájemci o Lužici, většinou z řad historického semináře studentů tišnovského gymnázia. Zvláště potěšitelná byla návštěva jihomoravského hejtmana Stanislava Juránka. Celkem zaznělo osm referátů. Začal historik a sorabista Mgr. Josef Šaur s provokativní otázkou *Proč si Lužičtí Srbové v dějinách vytáhli Černého Petra?* Vzápětí vyčetl souhrn okolností, které k tomu vedly, zejména územní roztržičnost Lužice na periferii různých států. Hlavní představitele **lužickosrbské hudby** prezentoval hudební sorabista Mgr. Viktor Velek, který vypátral i několik nahrávek z meziválečné doby, které plánuje vydat ve spolupráci s německou vysílací společností MDR. Třetí v řadě doktorandů Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně Mgr. Jan Kuča představil **lužickosrbské kroje a etnografické oblasti**. Na druhé straně jediný představitel pražské sorabistiky, autor tohoto článku, rozebral **moderní lužickosrbskou literaturu** a typologicky rozčlenil její strukturu. Především v po-

Hejtmán Jihomoravského kraje Stanislav Juránek na konferenci v Předklášteří

válečné době se toto odvětví lužickosrbské kultury dočkalo bouřlivého rozvoje a vynikajících výkonů, spolu s novou otevřeností se literatura ocitla v několika proudech, které se vzájemně doplňovaly ve snaze o fundamentální lidská témata, zprostředkování regionální jedinečnosti a zpracování národní myšlenky v nových podmínkách. Mgr. Josef Šindar pohovořil o významu **Společnosti Cyrila a Metoděje** v katolické Lužici. Odpolední blok zahájil opět Viktor Velek představením **málo známých přátel Lužice** především z Brna. V tomto regionálním bádání přinesl zcela nové či zapomenuté informace. Dr. Miroslav Válka uvedl **přehled styků Ústavu evropské etnologie FF MU s Lužici**. Dr. Irena Ochrymčuková na závěr účastníky seznámila s **osudy lužickosrbských jeptišek v klášteře Porta Coeli**. Tyto a další referáty budou otištěny ve sborníku Muzea Brněnska roku 2007.

Vánoční besídka

Posledním programem v roce 2006 bylo 6. adventní setkání muzejníků s příznivci a přáteli muzea (kolem 70 účastníků). V souladu s celým letošním zaměřením se námětem stalo prožívání vánočních a dalších zimních tradic.

Lužickosrbské obyčeje a zvyky byly seřazeny do komponovaného pásma. Hosté dupali na prahu, odháněli zlé mocnosti a čarodějnice, ořechy a jablky vítala sv. Barbora v kostýmu, *Džěčetko* rozdávalo hodným dětem, na stole stály talířky s devaterem tradičních srbských pokrmů, konalo se také martinské a mikulášské nadělování pro děti, Panna Maria hledala nocleh, čarovalo se s věchýtky slámy na stole a u stromu, posléze byl obdarován duchovní a navíc dostal kapradí. Na „Nový rok“ přišly do dveří nejprve děti, rozdávaly hostům *nowolětka*, nakonec byl

Ptačí kwas, předváděly jej rovněž děti ve svatebním kroji z katolické oblasti. Peklo se a vyrábělo podle literatury a propagačních materiálů. Vánoční písně zpívali členové brněnského sboru *Vox Iuvenalis*. Variace na srbské vánoční melodii hrál houslista Jan Beránek. Pásmem prolínala poezie Józefa Nowaka a vědecké poznatky z knihy Adolfa Černého Lužice a Lužičtí Srbové.

Vánoční setkání ukázalo, s jak obdivuhodnou profesionalitou a málem peněz dokázali muzejní pracovníci zrealizovat několik velmi kvalitních programů. Budiž těmto nadšencům vzdána všechna čest a my si můžeme jen přát, aby se jim po těchto douškách zachtělo dalších setkání s kulturou našich malých sousedů. Lužice si své uznání najde i mimo Prahu.

V předposledním odstavci byla použita část zprávy Podhoráckého muzea.

VEČERY SPOLEČNOSTI PŘÁTEL LUŽICE V ROCE 2006

Radek Čermák

V roce 2006 opět konala SPL pravidelné přednášky, jimž poskytoval prostor Ústav slavistických a východoevropských studií. O **cestovatelském pásmu Bena Bělka** jsme informovali už v květnovém čísle.

Následovala 23. února přednáška Mgr. Viktora Velka pod názvem **Bjarnat Krawc a další česko-lužická spolupráce v hudbě**. Tento vystudovaný hudební vědec a germanista z Brna si našel v méně zmiňovaném tématu hudebních styků svoji sorabistickou „parketu“. Nedoceňitelné prameny nachází mj. v precizních archívech německých represivních orgánů, shromažďuje historické nahrávky. Některé z nich jsme mohli slyšet už v rámci únorové přednášky, některé se snad dočkají digitalizace a nového vydání. Autor při hodnocení vztahů postupuje velmi moderně, snaží se bourat zažitá mýty, snad i pod vlivem materiálů německé policie autor vidí dosti negativně spolupráci s Lužicí v letech 1933–39.

Další „cestovatelský“ večer se konal v březnu. Oproti původnímu místu konání se vypravěni dvojice správců financí SPL Miloše Malce a Kláry Poláčkové **Na kole po Lužici** uskutečnilo neformálně ve valašské hospodě U Frgála v Košřích. Praktické informace a osobní dojmy byly doprovázeny množstvím fotografií, z nichž některé jste měli možnost vidět v ČLV 2005/10 a na titulu jarních čísel.

18. dubna proběhla beseda s Janou Štillerovou pod výmluvným názvem **Lužickosrbská realita očima české učitelky** (aktuální pohled zvenčí i zevnitř). Velmi zajímavé a ryze osobní postřehy učitelky Lužickosrbského gymnázia v Budyšině zpracovává Antonín Kříž pro náš časopis.

Dvě témata měla přednáška Fabiana Kalfürsta z 16. května. Nejdříve nás doktorand Lužickosrbského ústavu v Budyšině seznámil s životem a dílem **vydavatele Nového Zákona Michala Frencla**, od čehož uplynulo 300 let. Mnoho přátel Lužice neví, že Frencl byl potomkem českého exulanta, u svých publikací používal pravopis po způsobu češtiny a byl prvním panslavisticky smýšlejícím Srbem. To je doloženo ve zdravotní ruskému carovi Petru Velikému, který svého času navštívil Sasko. Zároveň carovi daroval lužickosrbské knihy.

Druhým poněkud aktuálnější a palčivější tématem byla situace v lužickosrbském školství a iniciativa rodičů na vypracování nového konceptu. Červnová přednáška Richarda Bigla k Frenclovu výročí se nakonec nekonala.

Na jarní cyklus večerů jsme navázali až v říjnu přednáškou doyena české sorabistiky Jiřího Mudry o zakladateli lužickosrbského jazykového zeměpisu **Pawolu Wirtovi** (1906–1946), jenž se po studiu slavistiky, germanistiky a teologie v Lipsku a Berlíně věnoval lužickosrbským nářečím. Jeho práci přerušila válka, zemřel v sovětském zajetí. Jeho hlavní dílo jsou dvoudílné *Beitrag zum sorbischen (wendischen) Sprachatlas* (1933, 1936) Díky tomuto neobyčejně pilnému vědci měli Lužičané první nářeční atlas mezi slovanskými národy.

Lužice podruhé na Dni poezie

Celý sled akcí roku 2006 uzavřela 20. listopadu lužickosrbská účast na Dni poezie spojeném s festivalem Dialog kultur v kavárně kina Lucerna. Vystoupil zde významný lužickosrbský básník, novinář a politik Benedikt Dyrlich. Spolu s ním se představila španělská básnířka Elena Buixaderasová, chilský básník Jorge Zúñiga a dva romští autoři Vladimír Jách a Vojtěch Fabian. Mezi recitujícími opět Lužice sklídila úspěch stejně jako loni vystoupení Róži Domašcyny. Na místo uvitání byla přečtena báseň *Malé básnické vyznání* z první sbírky *Zelene hubki*. Překlad byl o něco obtížnější, protože ani sám autor vlastně už neví, co tím chtěl básník říci, odvolává se na svoji mladost. Krátké představení Lužice a Dyrlicha a už sál rozburácí dlouholetý rozhlasový redaktor a překladatel Václav Daněk a *Slovo z kapsy* vypouští jako pověstný obušek. Přivítá básníka i jménem českého PEN klubu. Následuje báseň Vítězslava Nezvala Adé s Dyrlichovým překladem a parafrází *Praska meja 2004*, k tomu sekunduje *Píseň lásky z Prahy* v překladech Milana Hrabala. Mezi tím dvě krátké prózy *Na mezi* a *Odbočka v paměti* z poslední sbírky *Stysk wyska* v překladu autora zprávy. Když to takhle půjde dál, listopadové čtení se stane příjemnou tradicí.

Pozdrav prof. L. P. Laptěvové k 80. narozeninám

Jiří Mudra

9. září oslavila narozeniny Ludmila Pavlovna Laptěvová, historička, slavistka, DrSc., profesorka Moskevské státní univerzity M. V. Lomonosova. Prof. Laptěvová se zabývá celý život dějinami Čechů, Slováků a Lužických Srbů. Vždy byla a je vzácnou přítelkyní našeho národa. Stačí připomenout, že v r. 1968 jako jedna z mála zahraničních vědců nesouhlasila s vpádem vojsk Varšavské smlouvy do naší republiky.

L. P. Laptěvová se narodila v obci Osinovyje Gaji v Tambovské oblasti. Její dětství a mládí bylo krušné.¹ Po dokončení střední školy studovala na pedagogickém institutu v Tambově, pak v Moskvě. Několik let učila na střední škole, pokračovala v aspirantuře (doktorská disertační práce o dějinách husitského hnutí, kandidátská práce o českých

dějinách 16. – poč. 17. stol.). Od r. 1959 působí na Moskevské státní univerzitě na katedře dějin jižních a západních Slovanů. Profesorkou byla jmenována 1975. V r. 1962 pobývala 8 měsíců na studijním pobytu na Karlově univerzitě.

Její vědecké práce se soustřeďují zejména na tři obory: české dějiny období feudalizmu (do r. 1848), dějiny slavistiky (zejména ruské), a dějiny rusko-slovanských vědeckých a kulturních styků v 19. stol. Ke všem těmto tématům otiskla přes 500 prací.² Podstatné místo ve vědeckém bádání L. P. Laptěvové zaujímá sorabistika, především dějiny rus-

1 Sama na to vzpomíná (Л. П. ЛАПТЕВА, *Российская сорабистика XIX–XX веков в очерках жизни и творчества ее представительей* Москва 1997, s. 101–109): Otec, jeden z mála gramotných vesničanů (vychodil čtyřtřídní farní školu), spravoval místní poštovní úřad. Vlastnil občanský průkaz, tj. doklad opravňující k svobodnému pohybu v SSSR. Takový průkaz rolníci nedostávali, aby v kolchozu zbyli vůbec nějakí dělníci. V úrodné oblasti panovala chudoba, dobytek a nářadí byly násilně znárodněny, značná část půdy se neobdělávala, kolchozníci nedostávali mzdy, vesnice často hladověla. Děti chodily do školy jen na podzim, v zimě neměly v čem chodit. Největší část žáků opakovala třídu, do pátého ročníku došli jen jednotlivci. Lidé utíkali z vesnice do měst za prací.

2 Л. С. АЗАРХ, *Профессор Людмила Павловна Ланмева. Библиография опубликованных трудов [1952–1998]*. – Москва 1998.

ko-lužickosrbských vědeckých a kulturních styků. Tento zájem v ní posílili v době jejího pobytu v Praze někteří pražští sorabisté (např. V. Zmeškal). S příznivým ohlasem se setkala i u pracovníků Institutu za serbski ludospyt, sprátelila se zejména s dr. J. Cyžem. Vícekrát navštívila Budyšin, tam se zúčastnila i vysokoškolského prázdninového kurzu. Často zajíždí do Prahy na konferenci, a aby bádala v archivech. V Sovětském svazu objevila mnoho archiválií se stykovou problematikou.³ Otiskla řadu pojednání o vzájemných stycích jednotlivců (v počtu a kvalitě vědeckých prací se jí v současné době může sotva kdo rovnat), je autorkou četných hesel v *Nowém biografiském słowniku k stawiznam a kulturje Serbow* (Budyšin 1984).

Výsledkem celoživotního badatelského úsilí L. P. Laptěvové je vyčerpávající monografie *История славяноведения в России в XIX веке.* – Москва 2005, 847 c.

Vážená Ludmilo Pavlovno, do dalších let tvůrčí badatelské práce Vám přeji pevné zdraví a neochabující síly, abyste slavistům napsala ještě druhý díl své skvělé knihy, který bude věnován dějinám ruské slavistiky ve XX. století. (redakčně zkráceno)

3 Annotierte Zusammenstellung russischer Literatur über die Lausitzer Sorben und die Sorbische Lausitz für den Zeitraum von den zwanziger Jahren des 19. Jahrhunderts bis in die vierziger Jahre des 20. Jahrhunderts. – Lp B 1969, S. 226–238; Siedlungsgebiet und sozialökonomische Lage der Sorben während des 19. und Beginn des 20. Jahrhunderts im Lichte von Moskauer und Leningrader Archivalien. – Lp B 1973, s. 228–235; stejně tak prozkoumala i archivy druhých univerzitních měst (Kyjev, Charkov, Oděsa aj). Těmito průkopnickými pracemi upozornila slavisty a sorabisty na prameny dosud neznámé.

Z HORNÍ LUŽICE

Mateřské školky Witaj, které zřizuje Serbske šulske towarzstwo, nejsou od letošního roku dále podporovány Založbou za serbski lud. Příčinou je usnesení nového saského zákona o mateřských školkách. Část dosavadní podpory Založby převezme stát Sasko. Na schůzi rady Založby se jednalo i o tom. Podle saského finančního úřadu se projekt nepodporuje dvakrát a proto by mohla nadace nadále podporovat mateřské školky Witaj, pokud to ovšem dovolí ministerstvo sociálních věcí. Více se o tom bude jednat v březnu. (SR 3. a 17. 12.) odo

V nakladatelství Domowina vyšel **Německo-hornolužickosrbský slovník nových slov** (*Němsko-hornjoserbski słownik noweje leksiki*). Autoři Helmut Jenč, Anja Pohončowa a Jana Šolčina ho sestavili z lužickosrbských slov vzniklých po převratu. (SR 17. 12.) odo

Hraný film **o Krabatovi** podle románu Ottfrieda Preusslera, který se v tuto chvíli natáčí, by měl přijít do kin na jaře roku 2008. Producenta společnost Twentieth Century Fox vyjde na 85 milionů eur.

(SR 17. 12.) odo

Rada Založby za serbski lud schválila svůj plán hospodáření na rok 2007. Všechny instituce dostanou zhruba o 6 procent méně, protože nadaci schází více než půl milionu eur. (SR 17. 12.) odo

Marketingowe towarzstwo Hornja-Lužica Deljno-Šleska vydalo brožurku **o kulturních akcích v roce 2007** v Horní Lužici. Knížka přináší opravdu pestrý výběr od jazzu po klasiku, od tradiční po elektronickou moderní hudbu. Zároveň s brožurkou je na internetu stránka kulturní oblasti. (SR 29. 12.) odo

Z DOLNÍ LUŽICE

Podle braniborských ochránců přírody spolkové ministerstvo životního prostředí nesprávně citovalo **závěr Evropské komise o Ľakomských rybnících**. Komise totiž v dopise německé vládě uvedla, že povolání k odbagrování rybníků není v souladu se současným evropským právem. Podle ochránců přírody také neodpovídají podmínky pro plánované zničení rybníků. Vytýkají, že Vattenfall zajistí méně pracovních míst než tvrdil. (SR 14. 12.) odo

Jako lužickosrbsbí představitel Dolní Lužice byli do **rady Založby za serbski lud** zvoleni Harald Koncak a Lejna Teurichowa. Jejich zástupci jsou Anja Kosacojc a Anka Hillowa. (SR 17. 12.) odo

Z KAŠUB

20. srpna se v Muzeu Písemnictví a hudby ve Wejherowě konal **Literárně-jazykový seminář**. Současní kašubští autoři a jejich čtenáři jej využili ke shrnutí úspěchů kašubské tvorby posledních let na poli prózy, poezie a dramatu a k diskusi nad stále aktuálními otázkami současné literatury na Kašubech. Mezi ně patří zejména problém kvalitativní selekce současných kašubských děl, pro jejichž vydávání je stále kritériem především jazyk, a míra normativizačních úprav textů, které jsou připravovány do tisku. **vk Zdroj** <http://www.naszekaszuby.pl/modules/news/article.php?storyid=1297>

Pozvánka

Členské večery – V úterý 6. 3. 2007 v 17.00 hodin

na FF UK ve Slovanském semináři, místnost č. 7, náměstí Jana Palacha, Praha 1

bude mít Měrcin Wařda přednášku o vztahu německé většiny

k lužickosrbské menšině. Dále je plánován na duben cestovatelský večer Kláry Poláčkové a Miloše Malce, doplněný přednáškou pana Alfonse Frencla. V květnu by se měl konat literární večer, koncert a výstava fotografií.

Na podzim jsou plánovány akce k oslavám stoletého výročí Společnosti přátel Lužice.

Valná hromada SPL se bude konat v druhé polovině března, přesnější údaje přineseme v dalším čísle.

Děkujeme Magistrátu hlavního města Prahy za poskytnutí grantu ve výši 80 000,- Kč na nový nábytek pro Hórníkovu knihovnu.

Česko-lužický věstník. Časopis o Lužici, sorabistice, literatuře a menšinové politice. Česko-serbski wěstnik. Časopis wo Serbach, serbowědže, písmowstwje a mjejšinowej politice. Vychází ročně v osmi číslech a dvou dvojčíslech v nákladu 300 výtisků. • Cena jednotlivého čísla 20,- Kč. • Vydává Společnost přátel Lužice/ Towaršnosť přecelow Serbow/ Towarišnosť pšijašelow Serbow, **stýcná adresa:** náměstí Jana Palacha 2, Praha 1-Josefov, CZ-116 38, www.luzice.cz. • **Bankovní spojení:** ČSOB (Poštovní spořitelna) 181 757 044/ 0300. • **Vedoucí redaktor:** Ondřej Doležal, Brožikova 359, Kladno-Kročehlawy, CZ-272 01, tel. +420 720 330 290, el. adresa: ondrakladno@atlas.cz • **Redaktoři:** Radek Čermák, PhDr. Zuzana Bláhová, PhD., Mgr. Kinga Kijová, Mgr. Vladislav Knoll, Mgr. Josef Šaur, Dr. Giuseppe Maiello, PhD. • **E-mail redakce:** cesko-luzickyvestnik@centrum.cz

- **Síťový redaktor:** ing. Miloš Malec, milos.malec@seznam.cz. • **Předplatné na rok 2007:** ČR 200 Kč, členské příspěvky 300 Kč, zahraniční 20 €, při platbě v hotovosti 15 €, sociálně slabí mohou požádat o snížení. • **Objednávky:** Klára Poláčková, Pionýrů 310/5, 289 23 Milovice, tel. a SMS +420 607 588 684, el. adresa: polackova.klara@seznam.cz. Abonenci ze ZRN teř přez referenta Domowiny za kulturne naležnosť a wukraj, Budyšin.
- Předplatné je vázáno na kalendárni rok a je splatné nejpozději do konce března. Pro ukončení předplatného je nutné se odhlásit. Stížnosti na nezaslání vyřizuje Klára Poláčková. • Redakce se neztotožňuje vždy s názory autorů. Za věcnou a slohovou stránku příspěvku odpovídají příslušní autoři.
- Používat zdroje ČLV je možné s podmínkou uvedení zdroje a internetové adresy www.luzice.cz, pokud je dílo již zatíženo autorskými právy, platí zásady prvotního zdroje. • Bytí časopisu je založeno na práci dobrovolníků. • MK ČR E 6880 • ISSN 1212-0790